

AMBIENTALNE TECNICKE

...svoj mineralizirajući u odnosu na vegetaciju i na vodene
izvore, prenosiči smanjenoj poljoprivrednoj potenciji, povećanoj
deveri plodnosti i sl. stvari i drugim karakteristikama, kojima se
razlikuju u (svakoj zemlji i u svakom periodu) obliku rastu

PRIKAZI IZ LITERATURE

A. FINCK: PFLANZENERNAHRUNG IN STICHWORTEN

(Ishrana bilja u natuknicama). Izdanje F. Hirt, Kiel 1969. 12 DM.

Nakon što je u redakciji Linsera objavljeno opsežno djelo »Handbuch der Pflanzenernährung und Düngung« osjetila se potreba jednog kratkog priručnika iz biljne ishrane, koji bi studentima i prirodoznanicima pregledno predocio osnovne principe nauke o ishrani bilja. Taj je posao uspio autoru ove knjige, profesoru ishrane bilja na poljoprivrednom fakultetu u Kielu, koji je na ciglih 200 stranica prikazao osnovne principe i najvažnija fakta u kratkim i sažetim formulacijama, tabelama i grafičkim prikazima, uključujući važne historijske činjenice, kao i poglедe na dalji razvoj nauke.

Za djelo je značajno da je autor svoj prikaz povezao sa susjednim naučnim područjima, svjestan uske povezanosti tla, biljaka, životinja i ljudi.

Uvodno je obradio zadatke nauke, historijskih razvoj, rast biljaka i vegetacijske faktore, hranive tvari i elemente, te njihovu biogenu funkciju. U drugom poglavlju tretira hraniva u tlu i biljkama, te procese primanja hraniva. U trećem prikazuju osnovne procese tvarnih promjena i biokemiju glavnih organskih tvari biljnog organizma. Na klimatske faktore osvrće se u posebnom poglavlju. Zatim piše o mineralnim tvarima kao faktorima rasta i proizvodnje, te o značenju organskih tvari kao vegetacijskih faktora.

U posebnom poglavlju obrađuje gnojiva i osnovne gnojidbe. Pod naslovom »Određivanje potrebe gnojenja« osvrće se na metode određivanja potrebe kalija i ostalih hraniva, te na simptome deficiencije. Odnose između opskrbljenosti hranivima i veličine priroda, zakone koji tim odnosima vladaju, kvalitet priroda kao funkciju opskrbe usjeva hranivima, te značenje kvaliteta priroda za zdravlje ljudi i životinja, tretira u devetom poglavlju.

Zaključno prikazuje glavne metode istraživanja: vegetacijski pokus, uobičajene kemijsko-analitičke metode, te istraživanja pomoću izotopa.

M. G.